

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
FACULTATEA DE LITERE
ȘCOALA DOCTORALĂ STUDII DE HUNGAROLOGIE

**Normele imaginii corporale feminine ideale și tabu-urile legate de corp
(în rândul generației Y tinere și al generației Z)**

Conducător științific:
Prof. dr. Tánczos Vilmos

Doctorand:
Miron-Vilidár Vivien

Cluj-Napoca
2026

Tema disertației este analiza corpului feminin și a imaginii corporale, cu accent pe modul în care corpul feminin este construit și interpretat în societatea contemporană. Cercetarea abordează corpul nu doar ca o entitate biologică, ci ca o „fațadă” încărcată de semnificații sociale și culturale, prin intermediul căreia se manifestă identitatea, imaginea de sine și poziția socială a individului. Astfel, corpul funcționează ca un mediu de comunicare în care se reflectă normele sociale, idealurile de frumusețe și relațiile de putere.

Grupul țintă al cercetării este format din femei tinere adulte, în special din generațiile Y și Z. Disertația analizează în mod specific imaginea corporală a femeilor din aceste generații și relația lor cu propriul corp, având în vedere faptul că acestea au fost socializate într-un mediu puternic mediatizat și digitalizat. O caracteristică esențială a acestor generații este că internetul și rețelele sociale fac parte integrantă din viața lor, având un impact semnificativ asupra imaginii de sine și asupra raportării la idealurile corporale. Cercetarea împarte în continuare grupul țintă în funcție de situația de viață: femei care nu au născut, femei însărcinate și femei care au născut. Această clasificare permite analiza modului în care relația cu propriul corp se modifică în diferite etape ale vieții, în special în contextul sarcinii și al nașterii.

Alegerea temei este justificată din mai multe perspective. Pe de o parte, imaginea corporală reprezintă un element fundamental al identității, care influențează relația individului cu sine și cu lumea exterioară. Corpul feminin este un domeniu puternic reglementat de norme sociale, modelat de așteptări, tabuuri și idealuri. Pe de altă parte, mediul media contemporan – în special rețelele sociale – transmite constant imagini idealizate ale corpului, adesea inaccesibile, contribuind la apariția tulburărilor de imagine corporală, anxietății și insatisfacției. Cercetarea evidențiază faptul că, deși reprezentările au devenit mai diverse, atitudinile interne nu s-au schimbat proporțional, astfel încât problema rămâne actuală și relevantă. Un alt argument este că, deși mișcările de body positivity și discursurile critice sunt tot mai vizibile, multe femei continuă să fie nemulțumite de propriul corp, iar problemele legate de imaginea corporală (precum anxietatea sau tulburările de autoevaluare) rămân semnificative. Din acest motiv, lucrarea se concentrează asupra normelor, așteptărilor și tabu-urilor legate de corpul feminin. Alegerea temei este influențată și de experiențe personale, care evidențiază modul în care criticile și așteptările contradictorii afectează imaginea de sine. În plus, cercetarea este justificată științific prin abordarea sa interdisciplinară, integrând perspective din sociologie, antropologie, psihologie și cultura vizuală.

Disertația utilizează o metodologie calitativă, centrată pe explorarea experiențelor individuale și a semnificațiilor atribuite acestora. Cadrul teoretic se bazează în principal pe abordarea fenomenologică, care interpretează corpul ca experiență trăită și analizează semnificațiile pe care indivizii le atribuie propriului corp.

Cercetarea este structurată în două părți principale:

1. Analiză teoretică și vizuală: această parte oferă o perspectivă istorico-culturală asupra reprezentărilor corpului feminin și examinează imaginile corporale din media contemporană, în special de pe Instagram și din fotografia artistică. Metoda utilizată este analiza de conținut calitativă, care permite identificarea semnificațiilor vizuale și simbolice.
2. Cercetare empirică: această parte analizează imaginea corporală a grupului țintă prin interviuri și discuții de tip focus grup. Participantele sunt împărțite în trei categorii (femei fără copii, femei însărcinate și femei care au născut), ceea ce permite evidențierea diferențelor între etapele de viață. Interviurile și discuțiile au fost înregistrate și ulterior transcrise integral pentru analiză.

Datele au fost analizate prin metoda analizei de conținut, care ia în considerare nu doar discursul explicit, ci și semnificațiile implicite și elementele de comunicare nonverbală. Scopul metodei nu este generalizarea statistică, ci înțelegerea profundă a modului în care femeile își trăiesc propriul corp și se raportează la normele sociale.

Disertația abordează într-un mod complex problematica corpului și a imaginii corporale feminine, combinând perspective teoretice, vizuale și empirice. Concluzia principală este că, deși reprezentările corpului feminin au devenit mai diverse, acesta rămâne puternic determinat social, iar relația femeilor cu propriul corp nu a devenit semnificativ mai acceptantă. Scopul cercetării este de a explora și înțelege mai profund această contradicție.